

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Uredništvo za Trst:
Ulica Valdirivo 35/II., Tel. 29210

Poštno ček. račun: šte. 9-12410
Cena: Posamezna šte. L 20
Naročnina: Mesečna L 85
Za inozemstvo: Mesečno L 150

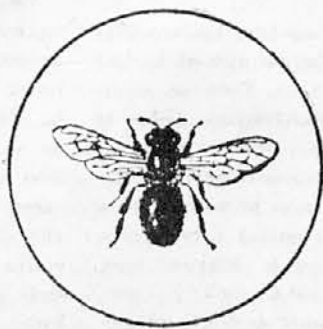
Leto III. - Štev. 23

Gorica - 7. junija 1951 - Trst

Izhaja vsak četrtek

VSI KATOLIŠKI SLOVENCİ NA VOLIŠČE!

Kdor ostane doma, ali voli komuniste vseh barv ter italijanske stranke je izdal ali vero, ali narod, ali oboje

*Vsak za nas oddani glas
naj služi za dokaz
vsem narodom svetà,
da smo Slovenci tu doma!*

Slovenci, ki živite v mejah Italije!

Zgodovinska ura je tu! Božja Previdnost nudi narodom redke zgodovinske prilike, v katerih si sami določajo svojo usodo ter krojijo bodočnost. Če ljudstvo spozna takšno „uro obiskovanja“, je rešeno, drugače pa je uničeno. In taka zgodovinsko važna ura bije te dni goriškim Slovincem v Italiji.

Volitve v deželne ter v občinske svete, ki se bodo vršile v nedeljo, so za nas življenjske važnosti. Gre za obstoj in bodočnost slovenske manjšine v Italiji!

Italija nam do danes ni še dala manjšinske zakonodaje, ni še uzakonila naših šol, ni nam še postavno zagotovila nemotenega narodnega obstoja. Zakaj? Ker so tukajšnji italijanski šovinisti prepričali vlado v Rimu, da Slovencev kot upoštevanja vredne narodne manjšine sploh ni! Na Goriškem živi, tako trdijo ti šovinisti, neznatna slovenska naplavina, ki je slučajno pljusnila preko meje v Italijo: gre za 13 tisoč Slovencev, ki z dneva v dan tonejo v italijanskem morju... S to lažjo in potvorbo so dosegli, da je italijanski parlament ukinil upostavitve avtonomne pokrajine „Friuli-Venezia Giulia“, ki je bila izglasovana v sami ustavi in ki bi nam vsaj deloma zagotovila narodne pravice. S to lažno trditvijo, ki nas ponižuje in bije v obraz, so prestregli in zavrgli vse zakone in ukrepe, ki bi nam omogočili kulturnega naroda vredno življenje.

Slovenski bratje in sestre! Prišla je ura, da se uradno predstavimo Italiji in svetu. Slovencev v Italiji ni samo 13 tisoč in mi nismo nikaka naplavina! Mnogo, mnogo več nas je! Krepka narodna manjšina smo in vredni smo človečanskih pravic, vredni življenja!

Nedeljske volitve so slovensko ljudsko štetje v Italiji! Nedeljske volitve so slovenski odgovor italijanskemu šovinističnemu omalovaževanju.

Slovenci! Bratje in sestre!

V nedeljo vsi na volišče! Kdor ne gre volit, zataji slovensko pokolenje, nož v hrbet porine slovenski manjšini, izda svoje ljudstvo. V usodni uri ga podlo zapusti in prepusti smrti in ponižanju. Tako delajo samo odpadniki in izdajalci.

V nedeljo bomo vsi Slovenci volili izključno slovensko narodno listo: **lipovo vejico v Gorici, lipovo vejico z grozdom in črešnjami v števerjanski občini, čebelico v sovodenjski občini, plug in naklo v doberdobski občini!**

Kdor voli kominformistične komuniste, voli italijansko stranko. Zato je narodni odpadnik, poturica.

Kdor voli katerokoli italijansko stranko, se izloči iz slovenskega narodnega občestva in ni več Slovenec.

Kdor voli DFS, izdaja izročila naših očetov.

Slovenci, Bog in narod pričakujeta, da se skažete vredne velike ure. Vaša usoda je v vaših rokah!

ČETRTRA NEDELJA PO BINKOŠTII

Iz svetega evangelija po Luku
(Lk 5, 1-11)

Tisti čas, ko so množice pritiskale za Jezusom, da bi poslušale božjo besedo in je on stal ob Genezareškem jezeru, je zagledal dva čolna, ki sta bila pri bregu; ribiči so bili izstopili in so izpirali mreže. Stopil je v enega izmed čolnov, ki je bil Simonov, in ga prosil, naj odrine malo od kraja; in sedel je ter iz čolna množice učil. Nj je pa nehal govoriti, je rekel Simonu: Odrini na globoko in vrzite svoje mreže na lov! - Simon se je oglašil in mu rekel: Učenik, vsa noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli; toda na tvojo besedo bom vrzel mrežo. - In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, da se je njih mreža trgala. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Ti so prišli in napolnili so oba čolna, da sta se skoro potapljala. Ko je ta to videl Simon Peter, je padel Jezusu k nogam in rekel: Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek! - Groza je bila namreč obšla njega in vse, ki so bili z njim, zaradi ribje lova, ki so ga bili zajeli; prav tako pa tudi Zebedejeva sinova. Jakoba in Janeza, ki sta bila Simonova tovariša. Jezus je pa Simonu rekel: Ne boj se; odslej boš ljudi lovil. - In potegnili so čolna h kraju, popustili vse in šli za njim.

Peter je že nekaj časa hodil za Jezusom, toda ni se še odločil za trdno. Vrnil se je domov k svojim mrežam. Čudež z obilnim ribjim lovom pa ga je vsega pretresel. Saj je bil izkušen ribič in je vedel, da noben pameten človek ne gre loviti rib pri belem dnevu. Ribe vidijo mrežo in se umaknejo. Celo noč je lovil zastonj, sedaj pa je mreža tako polna, da se trga. V Jezusu je začutil Boga, zato mu pravi: Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek. - Jezus ga pa ljubeznivo povabi: Ne boj se, odslej boš ljudi lovil. - Peter ni nič več zapustil Jezusa.

V mesecu juniju smo, v mesecu mašniških posvečenj. Zadnje nedeljo ali na praznik sv. Petra in Pavla pridejo v stolnicah pred škofa mladi fantje, da bi prejeli oblast daro-

Pij X. proglašen za blaženega

Zadnje nedeljo (3. 6.) je bil papež Pij X. slovesno proglašen za blaženega. Nobe ne proglasitve niso katoličani tako željno pričakovali kot ravno te. Ta papež je bil, ki je pometel s zadnjimi ostanki janzénizma, ki je toliko časa zastrupljal življenje Cerkve ter jo oviral na njenem poletu. Pij X. je bil, ki je na široko odprl tabernaklje naših cerkva ter povabil stari in mlado k pogostemu, če mogoče k vsakdanjemu obhajilu, ki ni, kakor je sv. Cerkev vedno učila, nikako plačilo za našo svetost, ampak le sredstvo, da postanemo tem lažje sveti. Ta papež je bil, ki je določil, da sme mladina, kakor hitro pride k pameti, pristopiti k angeliški mizi, ker je vedel, da je mladina takrat najbolj nedolžna in da se bo lahko tudi nadalje čista in nedolžna ohranila, če bo od svoje nežne mladosti dalje prejemala Njega, ki je vir vse svetosti in najmočnejša obramba čistosti in nedolžnosti. Če bi papež Pij X. ne imel nobene druge zasluge, bi zadostovalo že to, da je vsem vernikom olajšal pot do evharističnega Jezusa, da bi bilo njegovo ime zapisano s zlatimi črkami v zgodovini katoliške Cerkve.

O življenju in delu blaž. Pija X. smo v našem listu že lansko leto pisali, zato hočem navesti danes le nekaj kratkih podatkov iz njegovega življenja.

Pij X., prej Jožef Sarto imenovan, se je rodil 2. 6. 1935. v kraju Riese v treviški škofiji. Svoje bogoslovne nauke je končal v semenišču v Padovi, kjer je bil l. 1858 posvečen v duhovnika. Nato je služil v domači škofiji, kjer je odslužil vse službe, od kaplana in župnika do kanonika in kapitularnega vikarja, dokler ga ni papež Leon XIII. imenoval za škofa v

vati sveto mašo in deliti svete zakramente. Gospod jih je poklical pred leti, naj hodijo za njim, da bodo postali ribiči ljudi, ribiči duš, kakor nekdanj Peter. Na dan mašniškega posvečenja postaja njihova želja resnica. Jezus jim izroča vse zaklade, da jih bodo delili ljudem. Večkrat se slišijo tožbe, da je premalo duhovniških poklicev. Gospod kliče v vseh časih ljudi v svojo službo. Med vernimi ljudmi bo vedno dovolj duhovnikov. Med ljudmi pa, ki jim postaja vera tuja, je poklicev vedno manj. Ali Gospod ne kliče? - Gotovo kliče, toda njegov glas se izgublja v prazno. Čvetka duhovniškega poklica zahteva varnega zavetja - zahteva dobrih družin. Dobre matere so tiste, ki varujejo božji klic v srečo svojega otroka, da ne zamre. Preveč je danes naspotovanja, da bi mogel otrok sam ohraniti poklic. Če so redki duhovniški poklici, je to znamenje, da so redke dobre družine. Marsikdaj starši sami zamorijo tako misel, če se pojavi v glavi njihovega otroka.

Duhovnik v družini je velik božji dar, ki ga mora biti pač vsaka družina vesela. Matere naj skrbno negujejo to nagnjenje v svojih otrokih, če ga zapazijo. Vsi pa mnogo molimo, da bi nam Gospod dajal vedno zadosti dobrih duhovnikov. Po njih nam bo Bog ohranjal v srcih vero in tudi zvestobo svojemu narodu.

NEDELJSKA MOLITEV

DAJ NAM, PROSIMO, GOSPOD, DA SE BO TEK SVETA PO TVOJI UREDITVI ZA NAS MIRNO URAVNAL IN SE BO TVOJA CERKEV NEMOTENE POBOŽNOSTI RADOVALA.

Koledar za prihodnji teden

10. junija. NEDELJA. 4. pobinkoština. Marjeta, kr.
11. PONEDELJEK. Barnaba, apostol.
12. TOREK. Janez Fakundski, spozn.
13. SREDA. Anton Padovanski, spoznavalec in cervk. uč.
14. ČETRTEK. Bazilij Veliki, škof.
15. PETEK. Vid, mučenec.
16. SOBOTA. Francisek Regis.

Mantovi (1888). Po devetih letih je bil imenovan za patriarha in kardinala v Benetkah; po smrti Leona XIII. pa ga je kardinalski zbor izvolil za poglavarja sv. Cerkve, katero je vodil do svoje smrti (20. 8. 1914).

Papež Pij X. ni bil ne učenjak ne diplomat in vendar je tako globoko posegel v življenje sv. Cerkve. Njegov visjepastirski program je bil: vse prenoviti v Kristusu. Božja čast in čast sv. Cerkve, dosledno izpolnjevanje Kristusovega nauka, zveličanje duš, skrb za mladino in skrb za vzgojo dobre duhovščine, to so bili vzorci, za katere se je boril in živel. Odtod izvira njegova reforma glede obhajila otrok in pogostega obhajila ostalih vernikov; odtod njegova obsodba modernizma in neustrašen nastop za pravice francoskih katoličanov. Odtod njegova skrb za mladino, za katero je spisal poseben katekizem, »Pijev katekizem«, ki je še dandanes razširjen po mnogih škofijah Italije. Odtod njegova skrb za ureditev novega cerkvenega zakonika, za obnovitev cerkvenega petja na podlagi gregorijanskega korala, za postavitve regionalnih semenišč ter utrditev cerkvene discipline. Pij X. je bil v resnici velik papež.

Bil pa je tudi svet papež, ki ni prišel do časti oltarja zaradi svojega plodonosnega dela, ampak predvsem zaradi svetosti svojega življenja, zaradi svetosti, ki jo je Bog s čudeži potrdil. Glavna poteza njegovega značaja je bila pobožnost in preprostost, združene z ljubeznivostjo in prijaznostjo. Iz njegovega življenja se pripovedujejo razne anekdote, ki osvetljujejo njegovo ponižni in preprosti značaj ter preprosti način življenja, kateremu je vedno zvest ostal. Nekatero teh anekdot so na-

ravnost zabavne in polne zdravega humorja. Znano je, da se Pij X. ni mogel dolgo časa sprizniti s strogimi predpisi etikete, ki so vladale na papeškem dvoru. Tisto noč, ki je sledila njegovim izvolitvi papežem, je korakala straža pred njegovo sobo gori in dolj ter ga s tem motila, da ni mogel zaspati. Pij X. je vso stvar čisto enostavno rešil. Stopil je iz sobe ter rekel stražniku: »Dragi sin, pojdi sedaj lepo spat, da bova lahko oba spala, kar bo zame in zate dobro!« - Ko so mu drugi dan po izvolitvi povedali, da mora kot papež obedovati čisto sam, je na kratko odločil: »Papež, ki je to predpisal, je bil papež kakor jaz in zato preklecujem z isto oblastjo sedanjo navado ter vabim na kosilo svojega predragega tajnika msgr. Bressana.« - Ko ga je nekega dne obiskal njegov brat, oblečen po vseh tedanjih predpisih v črno obleko, ga je sprejel Pij X. s začudenjem: »Angelo, kaj pa se ti je pripetilo?« - Ko ga je obiskal nekoč eden njegovih nekdanjih sošolcev in mu hotel po predpisih poljubiti nogo, ga je zadržal od tega ter mu šegavo rekel: »Predragi, v naših letih je treba prizanašati kolonom.«

Takih in podobnih anekdot kroži o Piju X. nešteto in vse pričajo o njegovi izredni ponižnosti in preprostosti. Toda ne mislimo, da je bilo njegovo življenje polno le takih veselih dogodkov; tudi v njegovem življenju je bilo vse polno težav in trpljenja, ki jih je hrabro in tiho prenašal. Posebno pa se sveti njegov značaj v heroičnem spolnjevanju treh božjih kreposti vere, upanja in ljubezni kakor tudi v izpolnjevanju glavnih čednosti modrosti, pravičnosti, srčnosti in zmernosti, ki so glavno merilo prave svetosti.

Mi katoličani se visokega povzicanja blaž. Pija X. iz srea veselimo ter prosimo Boga, da bi ga čimprej povečal z novimi čudeži, da bi ga mogla sv. Cerkev proglašiti kmalu za svetnika.

OBJAVA

kn. nadšk. Ordinariata v Gorici

Ker so neposredno pred nami upravne volitve, čuti goriški Ordinariat dolžnost, da v sporazumu s prevzvišenim knez nadškofom spregovori vernikom naslednje jasne besede:

Vsak vernik ima dolžnost in pravico, da se zanima za javne zadeve ter da doprine svoj delež skupni blaginji.

Enako ima vsak vernik dolžnost in pravico, da odda svoj glas, ko gre za imenovanje ljudskih predstavnikov, in sicer da da svoj glas izključno osebam, ki nudijo s svojim strankinim programom in še bolj z dejanji gotovost, da bodo upoštevali pravice duš in Cerkve.

Vsak vernik naj si bo na jasnem glede naslednjih točk:

1. KDOR NE GRE VOLIT, že voli za sovražnike božje. V vesti so vsi težko obvezani, da gredo volit, in kdor to zanemari, je pred Bogom in Cerkvijo kriv smrtnega greha. Vernik, ki ne voli, je resničen dezertler!

2. KDOR VOLI SLABO, izda Cerkev in svoje brate. Ni več kristjan, kdor polpira s svojim glasom marksistične in laicistične stranke, tudi če se te skrivajo pod nedolžnimi imeni raznih demokratičnih združenj. Slične prevare so odslužile. Sv. oče je govoril v tej zadevi prav jasno: kdor ni s Cerkvijo, je že proti njej! Vernik, ki glasuje proti svoji Cerkvi, smrtno greši in je resničen izdajalec.

3. Kdor voli brezglavo ter zavrne svoj glas, posredno pomaga sovražnikom sv. Cerkve. V naši nadškofiji je najna potreba enotnosti in skladja! Naša nesloga naj ne preda oblasti v roke sovražnikom sv. Cerkve. Zato pa je vernik, ki zapravi svoj glas, brezvesten škodljivec.

Predragi škofljani! Zavedajte se velike važnosti volilne pravice ter se je poslužite po svoji krščanski vesti. Med vernimi sinovi katoliške Cerkve naj ne bo ne izdajalcev ne dezerteljev ne brezvestnežev! Prosimo zatorej vsi skupaj Boga, ki drži v roki usodo narodov, naj vse razsvetli, da bi v teh volitvah zmagalo dobro nad zlom.

Knez nadškofijski Ordinariat v Gorici, dne 29. maja 1951.

Iz življenja Cerkve

Italijanski škofje in volitve

Da so volitve nekaj zelo važnega in resnega za vsakega katoličana, je dovolj jasno iz tega kar pišejo kardinali in škofje:

Milanski nadškof kardinal Schuster pravi: »Sedanja volivna borba, je zaradi sovražnikov krščanstva prešla na zgolj versko polje. Zato tisti, ki ne voli ali ne voli prav, t. j. ljudi, ki niso v resnici katoliškega prepričanja (v dejanju), napravijo velik zločin! Ta krivda je pa še večja, ker grešnik tudi po prejeti zakramentalni odvezi, ne more več popraviti krivice do Cerkve in družbe.«

Kardinal E. della Costa nadškof v Firencah: »Tisti, ki ne voli, ali voli za ljudi, ki so proti veri, napravi večji greh, kakor oni, ki bi opustil nedeljsko sv. mašo ali pa velikonočno dolžnost. Opustitev sv. maše ali velikonočne dolžnosti namreč škoduje samo dotičnemu posamezniku, posledice slabo izvršene volilne dolžnosti zadenejo pa Cerkev in krščansko družbo sploh.«

Podobno se izražajo tudi drugi kardinali in škofje.

Torej verniki, ki imajo volilno pravico, naj se zavedajo svoje dolžnosti, ki jo imajo do Boga, do Cerkve in do družbe.

Vseučilišče sv. Tomaža v Manili

Vseučilišča so bila že od nekdanj mogočnega središča kulture in prosvete ter so nedvomno veliko pripomogla k razvoju narodov in ljudstev, med katerimi so delovala. Tako vseučilišče je bilo in je še vedno vseučilišče sv. Tomaža v Manili, glavnem mestu filipinske republike. Zaradi ogromnosti stavb in zaradi velikega števila slušateljev, posebno pa zaradi svojega vpliva na razvoj filipinskega ljudstva, zasluži gotovo, da se ga kot opazovalci cerkveno kulturnega življenja po svetu tudi mi vsaj na kratko spomnimo.

Vseučilišče sv. Tomaža je ustanovil l. 1611 španski dominikanec nadškof Miguel de Bonavides in dominikanci so bili, ki so vodili vseučilišče od njegove ustanovitve do danes in ki dandanes tvorijo del profesorskega zbora. Vseučilišče šteje dandanes okoli 20.000 dijakov in 780 profesorjev. Vseučilišče ima osem fakultet in sicer fakulteto za bogoslovje, cerkveno pravo, sholastično filozofijo, državno pravo, medicino in kirurgijo, farmaceutiko, tehniko, literaturo in filozofijo. Ima nadalje štiri zavode za proste umetnosti, vzgojeslovje, trgovino, arhitekturo in lepe umetnosti. Poleg tega spada k vseučilišču še šest raznih šol in trije zavodi, kot na pr. šola za bolničarke, učiteljice, za versko kulturo, za španski jezik, za kitajsko kulturo itd. Seveda ne manjka vseučilišču tudi konservatorij za glasbo.

Vseučilišče obsega 14 velikih stavb ter zavzema 22 hektarjev površine. Naj ome-

nimo, da ima vseučilišče med drugim tudi centralno semenišče za bogoslovce, dve bolnišnici, vseučiliščno in dobrodelno, veliko glasbeno dvorano, kooperativo za študente, lastno tiskarno in lastno radijsko oddajno postajo.

Verski in socialni vpliv vseučilišča je neprecenljiv. Vsi študentje so dolžni obiskovati vsaj dve leti verska predavanja. Od te dolžnosti niso izvzeti niti poganski dijaki, od katerih se mnogi spreobrnejo ter prejmejo kat. vero. Zavod za versko kulturo ima pravico podeljevati diplome za poučevanje verouka po vseh filipinskih šolah in zavodih. Iz študentovskih vrst se rekrutirajo katehizi za poučevanje krščanske nauka v vladnih šolah in sicer izven šolskega urnika, ker vladne šole so še vedno laične, to je brez obveznega verskega pouka.

Vseučilišče sv. Tomaža izdaja vse polno publikacij v angleškem in španskem jeziku. Njeno učiteljske zapusti vsako leto okoli 400 diplomiranih učiteljev, ki dobijo službo v vladnih šolah. Večina zdravnikov, ki vršijo svoj poklic na Filipinih, je prejelo svojo izobrazbo na vseučilišču sv. Tomaža v Manili in isto bi lahko rekli o vseh ostalih važnih poklicih, tako da lahko brez vsakega pretiravanja trdimo, da je kulturna zgodovina Filipinov tesno združena s zgodovino tega vseučilišča, ki je bilo do leta 1898, edino središče višje izobrazbe za Filipince in ki je tudi dandanes mogočen svetilnik, ki razširja daleč naokoli luč krščanske resnice in kulture.

Slovenske koroške pevke v Gorici

VABILO

V nedeljo, 10. junija, bodo dijakinje od Novega sv. Antona igrale v Marijinem domu, ul. Risorta 3, zabavno igro Janka Mlarkarja »Nevesta iz Amerike«. Začetek ob peti uri in pol popoldne.

Lipa, češnja, grozd, čebela, plug in nakovalo za nedeljo naši so simboli, drugih ne, in samo te Slovenec voli!

